

בחור חבר אל האספה המכוננת . ס. היה חבר המועצה הלאומית ליהודי-אוקראינה ושמש ככהונת ראש קהלת היהודים בקיוב עד יום מותו . בכל משרותיו נשא ס. ברמה את הדגל העברי-הלאומי והגין במרץ מרובה על הדרישות הציוניות והתרבותיות הלאומיות .

סירקין נחמן, ר"ד.

פובליציסטן, ממעולי עסקני פועלי ציון באמריקה . נולד במוהליב הפלך בשנות הששים ונתחנך הונך אורטודוקסי למחצה . בראשית שנות השמונים ישב עם הוריו במינסק והשתלם בלמודי-הגימניה . באותה עת התרועע עם צעירי חובבי ציון

במינסק והשתתף באספותיהם וביוכוהיהם . בשנת 1988 נסע ס. לברלין, ושם בקר את האוניברסיטה וקבל תאר ד"ר . בברלין נתבשלה השקפתו הסוציאליסטית, שהתמוגה אצלו אח"כ עם השקפתו הציונית . אז פרסם ס. באחד מחשובי הקובצים הגרמנים שורה של מאמרים בשם הכולל "Die Judenfrage und der Sozialistische Judenstaat" . ס. סובר, כי כל הערכים שהיהודים יוצרים בגלות אינם אלא שליליים, וכי עצם ישיבתם בגלות משפיעה השפעה מזיקה לא רק עליהם עצמם, כי אם גם על הפרוגרס האנושי-כללי . טמיעת היהודים עם העמים הסובבים אותם יוצרת אותם הערכין השליליים, והתגשמותה אפשרית רק להשכבות הבורז'ואיות היהודיות .

לפי דעתו של ס. הציונות היא תוצאה לא רק של המלחמה הלאומית, כי אם גם של מלחמת-המעמדות, ודרך התגשמותה במעשה לא יצויר בלי סכסוכים והתנגשויות עם הבורז'ואיה היהודית . מטרתה הטבעית של הציונות היא יסוד ממלכה יהודית בארץ-ישראל או בארץ אחרת . את דעותיו אלה בירר סירקין גם בהרבה מאמרים וחוברות מיוחדות בלשונות היהודית, העברית, הגרמנית והרוסית . בשנת 1903 יסד ס. בלונדון קבוצה בשם "חירות" . לבירור שאיפותיה של קבוצה זו פרסם ס. חוברות בעברית ויהודית בשם "השחר" וה"המוץ" . בחברות האלה, ובקול קורא אל בני-הנעורים היהודים נלחם ס. בהטנדנציות האסימילאציוניות של חברת "יק"א" . ב"ימי-החופש" של שנת 1905 שהה ס. ברוסיה והשתתף בתנועת החירות . בעת ההיא נמנה על מפגת הציונים הסוציאליסטים וערך בוויילנה את השבועונים היהודים כלי מבטאם של אותה מפלגה "דער נייער וועג", דאָס וואָרט", אָנווער וועג" . לאחר דכוי הרבולוציה יצא ס. לאמריקה והוא נשאר יושב שם עד היום . לאחר עבור איזה זמן נספה עפ"י התפתחות דעותיו למפלגת "פועלי-ציון" . וברוח המפלגה הזאת פרסם מאמרים הרבה . ס. השתתף בקונגרס היהודי האמריקאי שהיה ביום 15 דצמבר 1918 בפילאדלפיה ונלחם בו בעד התביעות הארצי-ישראליות . באותו קונגרס נבחר ס. בין תשעת חברי הדלגאציה שנשלחו לאירופה להגן על התלטות הקונגרס לפני ועידת-השלום . אחרי סאן-רימו בקר את ארץ-ישראל ואת רשמיו מסעו זה פרסם במאמרים אחדים ב"הקונטרס" .

בי בליאוגראפיה :

האנציקלופדיה של ברוקהיימ-עפרון כרך י"ד עמוד 8—65 ושאר מקורות .